

danske Petroleumsaktieselskab, der særlig under disse Forhold regerer fuldstændig enevældigt paa dette Omraade. Til Støtte for Prisforhøjelsen har Selskabet anført en Række Ekstraudgifter, som det har haft til mange forskellige Ting. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de mange Tal, der anføres i saa Henseende af Selskabet. Det opgiver, at det har haft en forøget Udgift af 7 Kr. 20 Øre pr. 100 kg Petroleum, og at det derfor var nødsaget til at forhøje Prisen med 3 Øre pr. Liter. Men denne Udgift varede kun, saa længe Selskabet tog Petroleum hjem i Fæde og Tønder, og den Tid er jo forlængst forbi. Selskabet har faaet Trustens egen Damper „Rockefeller“, som har bragt 10,000 Tons Petroleum hertil i Tanks. Efter den Mindreudgift, som der skulde være ved Anvendelsen af denne Damper, forekommer det mig, at det er en meget ringe Nedsættelse, naar Selskabet nedsætter Petroleumsprisen med 1 Øre pr. Liter. Saa vidt jeg kan se, maa dette Selskab have benyttet sig af Forholdene til at tilrive sig en ekstra Fortjeneste, og Gud skal dog vide, at det har rigeligt i Forvejen. Jeg har overhovedet ikke saa megen Tro paa de Tal, der er fremførte til Støtte for Prisforhøjelsen paa Petroleum, for vi ved jo alle, at det Selskab holder hemmelige Generalforsamlinger og skjuler sine Regnskaber. Ingen udenforstaaende faar noget at vide om, hvad de virkelig tjener, udover det, der kan sive ud gennem Mellemmænd, saa Selskabets Oplysninger kan man ikke tillægge saa stor Troværdighed som andre Selskabers Opgivelser af deres Fortjeneste. Derfor mener jeg, det var ønskeligt, om den højtærede Indenrigsminister ved Hjælp af Prisreguleringskommissionen lod Selskabet for Alvor aflevere sine Regnskaber, saa man kunde se, i hvor stor Udstrækning det blokker Befolkningen; at det er i meget stor Udstrækning, kan der ikke være ringeste Tvivl om.

Et andet Forhold, der er kommet frem, er dette Selskabs Optræden overfor Kommunerne under de nuværende Forhold. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind derpaa, da jeg antager, at et andet Medlem vil tage Ordet om denne Sag. Jeg vil blot notere, at dette Selskab, som efterhaanden har saa at sige slavebundet den store Part af Handelsstanden ved 5-aarige Kontrakter, er ved at iværksætte samme Fremgangsmaade overfor Kommunerne. Disse lader til ikke at ville finde sig deri, og vi faar nu se, om de kan afryste de Lænker, Hr. Rockefeller vil lægge

dem i, det er vist meget tvivlsomt, medmindre Staten træder til. Jeg har tidligere debatteret dette Spørgsmaal med den højtærede Finansminister, og han afviste den Gang mine Ønsker om Statens Indgriben. Det er mig derfor en Tilfredsstillelse at se, hvorledes mine Anskuelser efterhaanden vinder Fodfæste. Detailhandlerbladet har i sit sidste Nummer en stor Artikel om „Det danske Petroleumsselskab“ med mange voldsomme Angreb paa det, særlig fordi det binder Handelsstanden ved 5-aarige Kontrakter, fordi det enevældigt bestemmer Prisen paa Petroleum og Motorolie og bagefter forsøger at vildlede Befolkningen ved at sige: Vi giver saa og saa stor Rabat, men det er først, efter at Prisen er forhøjet paa tilsvarende Maade. Bladet kommer ind paa den Tanke, at Staten skal gribe ind overfor Petroleumsselskabet. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse et Par Linier af disse Udtalelser, fordi de staar i nøje Samklang med, hvad jeg har fremført fra et Arbejderstandpunkt. Detailhandlerbladet skriver: „Men hvad skulde der være i Vejen for, at Staten netop nu traadte til paa dette Punkt og etablerede saadanne Anlæg til Udlejning og selv tog Monopol herpaa?“ Tanken er altsaa, at der skulde udføres Anlæg rundt omkring i Landet, hvor der kunde opbevares Petroleum, som man uafhængig af Trusten hentede fra Amerika. Der føjes til: „Vi er sikre paa, at ikke paa noget Tidspunkt vil Regeringen blive Genstand for større Taknemmelighed, end hvis den nu tog sig for at tage Monopol paa Oplagring af Petroleum i egen Haand“. Det er de mindre handlendes eget Blad, der siger, at Regeringen aldrig vilde kunne paaregne større Taknemmelighed, end om den i dette Øjeblik tog Anledning til at skride ind imod Trusten. Jeg vil derfor spørge den højtærede Indenrigsminister, om det ikke var muligt, at han ved Prisreguleringskommissionens Hjælp kunde bidrage til yderligere at trykke Petroleumsprisen, og om han ikke er i Stand til først og fremmest at skaffe Selskabets Regnskaber frem til kritisk Revision af Prisreguleringskommissionen.

**Johannes Pedersen:** I Anledning af det Samraad, som har fundet Sted mellem Finansudvalget og Indenrigsministeren angaaende Valg af Repræsentanter i Kreditforeningerne, vil jeg sige, at jeg kan fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, det ærede Medlem fra Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neer-